

Mevrouw Maria Barbier-Vennema,
5, Avenue Pierre Laurent,
14530 Luc sur Mer.
Frankrijk.

T 00 33 231 97 07 35
E mrbarbier@sfr.fr

Het Gerechtshof Arnhem,
Sector strafrecht,
Postbus 30200,
6803 AE Arnhem.
Nederland.

Verzonden per suivi Export LE 02 792 847 9 FR
Verzonden per e-mail beklag.hof.arnhem@rechtspraak.nl

Kenmerk O. M. AP Oost - 8549
Kenmerk Politie PL0740 2013089523 – 1&2

Luc sur Mer, 17 januari 2014.

Geachte heer, mevrouw,

1. De totale afwezigheid van aanhoren enerzijds door de Politie Oost-Nederland en anderzijds door het Openbaar Ministerie Oost-Nederland, leidt ondertekende ertoe een klacht bij het Gerechtshof te Arnhem in te dienen op de basis van artikel 12 van het Wetboek van Strafvordering, teneinde herstel te verkrijgen van een ondervonden schade dat uit een strafbaar feit voortvloeit, bestraft door de artikelen 225 en 226 van het Wetboek van Strafrecht.
2. Met deze actie verstaat ondertekende de beslissingen te betwisten:
 - van 27 september 2013 door de heer J. van der Meer (**productie 01**)
 - van 17 oktober 2013 door de heer L.C. Hartjesveld bevestigt (**productie 02**)
 - van 6 januari jl. door hoofdofficier mevrouw mr. N.G. Zandee bevestigt (**productie 03**)
3. De bewoording van deze beslissingen is overigens geenszins gemotiveerd en staat op geen enkele manier toe te weten waarom het gaat, heeft ondertekende ertoe geleid mevrouw Zandee een protestbrief (**productie 04**) te zenden, die het kernprobleem van dit dossier formuleert: hoe kunnen beëdigde beambten van het Koninkrijk de Wet overtreden, zonder zeker te zijn van hun straffeloosheid?

I. **Het probleem:**

4. Ondertekende beschuldigt haar nicht, mevrouw Vellinga, en de notaris van de heer Vennema, notaris Braun, haar van documenten te hebben voorzien die niet conform zijn met het Testament dat haar vader op 15 januari 2009 heeft ondertekend.

5. Het gaat om een beschuldiging ondersteund door een logische argumentatie, gebaseerd op het onderzoek van de haar voorziene stukken: alle documenten zijn Valsheid in Geschrifte. *Valsheid in geschrifte* is een strafbaar feit

II. De stukken van het dossier:

Document	Verschijnings-Datum	Commentaar
Testament 1	05/10/2009	Uittreksel (kopie van het "Testament" met verborgen gedeeltes)
Testament 2	10/06/2010	iets completer uittreksel, maar herschreven
Testament 3	24/06/2010	bij de Rechtbank ingediend op 24/06/2010 en op 23 februari 2011 in twee verschillende procedures
Verklaring van Exeutele	19/07/2010	Opgesteld op 16 november 2009 door Notaris Braun
Testament 4	16/02/2012	Samengesteld stuk met twee Codicillen bij de Akte van Boedelbeschrijvingen
Codicil van 16 06 2001	16/02/2012	aanwijzing van dhr. G.J. Landhuis als executeur
Codicil van 23 02 2009	16/02/2012	aanwijzing van mevrouw Vellinga als executeur
Testament 5	23/01/2013	kopie van het "Testament" door de heer Vennema ondertekent.

Al deze documenten zijn kopieën, soms zelfs kopieën van kopieën en met het moderne reproductievermogen is het soms moeilijk te weten wat er precies aan de hand is.

II.1 Codicillen:

6. Deze kopieën zijn getrouw aan de originelen, want ondertekende herkent het handschrift van haar vader.
 - a. Het Codicil van 16 06 2001 benoemt duidelijk de heer G.J. Landhuis als executeur van de heer Vennema, in samenwerking met de heer Sj. Vennema. Ondertekende heeft de heer Landhuis in 2006 ontmoet, dit is een vakkundig belastingadviseur met wie haar vader meerdere jaren heeft gewerkt. Een technische keuze, net als de keuze van de heer P. Hazeleger, accountant te Barneveld, zijn plaatsvervanger in geval bij ontstentenis.
 - b. Het Codicil van 23 02 2009 benoemt duidelijk mevrouw Vellinga als executeur van de heer Vennema, in samenwerking met de heer Sj. Vennema. Het probleem is dat sinds 1 januari 2003 het niet meer geldig is via een Codicil een executeur te benoemen.

Dit Codicil benoemt ook de heer Landhuis als accountant en bij ontstentenis de heer Hazeleger.

Dit Codicil verleent een legaat aan Lenie van Ee, dat helaas voor haar geen enkele waarde heeft.

II.2 De andere documenten:

Dit zijn allen Valsheid in Geschrifte.

- *Logische beredenering die naar deze bevestiging leidt:*

7. Indien mevrouw Vellinga inderdaad executeur in het door de heer Vennema ondertekende Testament op 15 januari 2009 werd benoemd, zoals men dit wil laten geloven

- a. is het Codicil van 16 06 2001 van de hele inhoud geleegd.

8. De **clausule VI-2** in het testament is inderdaad zeer expliciet: *“Ik leg aan de executeur de last op mijn uitvaart te verzorgen”*.

De enige taak die er dus voor de heer Landhuis overbleef, was zich te verzekeren dat het lichamelijk overschot van de heer Vennema inderdaad begraven werd op de begraafplaats “de Plantage” grafnummer 331 vak 3.

Bij het overlijden van zijn vrouw had de heer Vennema een graf voor hen beiden gekocht op de begraafplaats “de Plantage” in Barneveld.

Bij afwezigheid van duidelijk uitgedrukte uitvaartwensen, zou niemand het idee hebben gehad hem ergens anders te begraven dan in graf 331 vak 3, al was het alleen maar om de kosten.

9. Derhalve een **clausule I** in een Testament plaatsen die aangeeft: *“Ik herroep alle vroeger door mij gemaakte uiterste wilsbeschikkingen...met uitzondering van mijn Codicil de dato zestien juni tweeduizend één”*, is belachelijk.

10. De notarissen hebben de reputatie hun Akten zeer zorgvuldig op te stellen: zij kunnen zich niet toestaan er een geleegd Codicil in te plaatsen.

Bovendien was de heer Vennema gewend contracten op te stellen, dus in staat de nutteloosheid ervan in te zien.

- b. is het Codicil van 23 02 2009 vreemd.

11. Testament 1, 2, 3, 4 en 5 stellen in clausule VI-1 duidelijk op dat mevrouw Vellinga als executeur is benoemd door wijlen de heer Vennema.

12. Wat heeft de heer Vennema ertoe gezet op maandag 23 februari 2009 zijn pen op te nemen om mevrouw Vellinga opnieuw als zijn executeur in een Codicil te benoemen?

Het schrijven van het codicil op 23 februari 2009 is ondubbelzinnig: de heer Vennema benoemt mevrouw Vellinga zoals hij de heer Landhuis op 16 juni 2001 had benoemd en vooral alsof de heer Vennema vergeten was dat hij mevrouw Vellinga reeds 5 weken eerder in zijn Testament had benoemd.

13. Was de heer Vennema zijn geheugen kwijt?

Dat is niet de mening van alle personen die tot het einde van zijn leven contact met hem hadden, in het bijzonder notaris Braun (KNB - PROD 03 blz. 2 § 4).

14. Het is duidelijk, dat de heer Vennema niet een expert was in het schrijven van codicillen, aangezien hij niet wist, dat sinds 2003 een executeur in een codicil niet meer benoemd kon worden en dat een geldbedrag ook niet gelegateerd kon worden, maar hij drukte de wil uit beiden te willen doen.
15. Als wij de redactie op een praktische manier bekijken is het logisch te denken dat de heer Vennema het codicil van 16 juni 2001 uit zijn brandkastje heeft gehaald om het te gebruiken als model (In dit brandkastje bewaarde hij al zijn belangrijke papieren).
De heer Vennema was accountant en de eerste kwaliteit van een accountant is ordelijkheid. Het is dus logisch te denken dat het codicil van 16 juni 2001 zich hierbij bevond, hetzij in een map, hetzij aan het Afschrift van zijn Testament gehecht.
In welk geval, de heer Vennema dit Codicil op 23 februari 2009 heeft geschreven door in alle logica het codicil van 16 juni 2001 en het testament bij de hand te hebben.
16. Feitelijk benoemt de heer Vennema mevrouw Vellinga niet in dezelfde condities als de heer Landhuis.
De redactie zelf van het Codicil laat denken dat de heer Vennema niet veel vertrouwen in de capaciteiten van zijn kleindochter had om de functie van executeur uit te voeren, want hij nam de voorzorg te verduidelijken mevrouw Vellinga “ *in samenwerking met de heer Sjoerd Vennema*”, zoals op 16 juni 2001
maar benoemt nog een tweede accountant, de heer Landhuis (de heer Sj. Vennema is al accountant) en bij ontstentenis de heer Hazeleger.
Deze voorzorg bewijst duidelijk dat de heer Vennema op 23 februari 2009 nog zeer helder van geest was, want nu weet men dat mevrouw Vellinga onbekwaam is.
17. Deze tweede benoeming is vreemd want weliswaar bevat de nalatenschap een B.V., die alleen maar liquiditeiten bevat en aangezien de jaarrekeningen bij de KvK t/m 2009 ingediend werden (want sindsdien dient de nieuwe bestuurder geen jaarrekening meer in) er technisch gezien niets rechtvaardigt van 2 accountants te moeten voorzien.
18. Het is mogelijk dat de heer Vennema, nadat hij mevrouw Vellinga in zijn Testament van 15 januari 2009 had benoemd, het nuttig vond haar te verplichten de heer Landhuis als accountant te nemen, perfect wetend dat zijn broer de heer Sj. Vennema zelf al accountant is, maar in dat geval zou het logischer zijn geweest dat hij er aan herinnerde zijn kleindochter reeds in zijn Testament te hebben benoemd.
19. Echter vreemd genoeg vond hij het nodig te vermelden dat mevrouw van Ee in het Testament vergeten was, maar stelde zijn Codicil op alsof mevrouw Vellinga niet benoemd was in zijn Testament van 15 januari 2009 en dat zij in de plaats van de heer Landhuis kwam.
20. Mevrouw Vellinga en J. Vennema konden het legaat van € 2.000 betalen, maar zij hebben gekozen deze laatste wil van de heer Vennema niet te respecteren, want dit legaat van € 2.000 komt niet in de schulden van de nalatenschap voor. Mevrouw J. Vennema heeft inderdaad geen enkele verplichting dit bedrag te betalen, al was het maar een morele.
21. Kortom, mevrouw Vellinga is reeds in het testament benoemd en niet van plan het legaat te betalen, dus heeft dit Codicil geen enkel nut, behalve de onervarenheid van mevrouw Vellinga te onderstrepen.
Toch bevindt dit stuk zich in de Akte van boedelbeschrijvingen, precies zoals het testament zelf.

22. Was het opportuun, gezien de voorafgaande waarnemingen, dit **Codicil van 23 februari 2009** samen met **Testament 4** te afficheren?
Zeker, het **Codicil van 16 juni 2001** is ook niet nuttig, maar er is een goede reden dit bij **Testament 4** te afficheren: hier is sprake van in clause I van **Testament 1, 2, 3, 4 en 5**.
23. Het is mogelijk dat mevrouw Vellinga niet beseft dat zij zich belachelijk maakt en haar grootvader bij dezelfde gelegenheid ook, maar waarom stelde een beraden boedelnotaris als mr. Laumans, mevrouw Vellinga en haar moeder niet voor dit Codicil niet aan zijn Akte van Boedelbeschrijvingen toe te voegen?
Aangezien zij inderdaad besloten hadden het legaat van € 2.000 niet aan mevrouw van Ee te betalen, was het niet nodig hun hebzucht ook nog te afficheren.
24. Ondertekende heeft in haar leven reeds de diensten van meerdere notarissen gebruikt. Zij zou over de non-kwaliteit van notaris Braun en Laumans haar verbazing bij de Rechtbank kunnen uitdrukken, maar zij ziet niet waarom deze twee notarissen minder zorg voor de kwaliteit van hun diensten zouden hebben, dan tot wie zij zich reeds heeft gewend.
Daarentegen heeft zij het zich reeds beseft dat als een redenering op nonsens uitloopt, dat dan heel vaak komt omdat het beginpunt niet correct was.
25. Als wij nu als hypothese nemen dat mevrouw Vellinga niet door de heer Vennema in het Testament werd benoemd, maar dat het de heer Landhuis is, dan vindt het **Codicil van 16 juni 2001** zijn nut weer terug (door de benoeming van de heer Landhuis van **clause I** naar **clause VI** te verplaatsen heeft notaris Braun alleen maar de nieuwe Wet van januari 2003 gerespecteerd).
Als het zo is, dan is het logisch dat de heer Vennema in het **Codicil van 23 februari 2009** zijn wens uitdrukt mevrouw Vellinga te benoemen als zijn executeur, aangezien dat zijn wil is. Behalve dat mevrouw Vellinga zich er niet op kan beroepen executeur te zijn, want sinds 2003 kan er volgens de Wet niet meer een executeur in een Codicil benoemd worden.
Toch heeft zij deze functie sinds 16 november 2009.
26. Als mevrouw Vellinga in het Testament benoemd is, om de redenen hierboven uitgelegd, is het **Codicil van 23 februari 2009** niet op zijn plaats in de Akte van Boedelbeschrijvingen, maar toch bevindt het zich daarin.
Dus als het zich daarin bevindt is dat misschien heel eenvoudig omdat dit het enige document is dat verklaart dat de heer Vennema zijn kleindochter mevrouw Vellinga als executeur heeft willen benoemen.
Als dit inderdaad het geval is, was het dan niet riskant dit Codicil in de Akte van Boedelbeschrijvingen te plaatsen?
Niet zo zeker, intelligente mensen weten dat de beste manier om iets te verstoppen is het goed zichtbaar te plaatsen.
27. Uit haar ervaring en haar omgeving weet ondertekende dat notarissen serieuze mensen zijn en dat de heer Vennema zijn volle verstand behouden had:
- indien mevrouw Vellinga wel in het Testament van de heer Vennema wordt benoemd, dan bewijst het bestuderen van deze twee Codicillen precies het tegenovergestelde.
- daarentegen,
- indien zij niet in het Testament wordt benoemd, dan worden de notarissen weer serieus en vindt de heer Vennema zijn geheugen weer terug.

28. Deze beredenering is logisch, maar brengt iemand ertoe te denken, dat een notaris documenten zoals een uittreksel en een verklaring van executele kan vervalsen.
29. De Wetgever beschouwt dat deze eventualiteit niet mogelijk is, maar deze eventualiteit is technisch toch heel goed mogelijk.

Thans:

- voorziet de Wet dat de cliënt zijn Testament zonder getuigen met zijn notaris opmaakt, dat hij alleen de laatste bladzijde van het unieke exemplaar ondertekent en dat het bij de notaris gearhiveerd wordt.
- parafeert de testateur geen enkele bladzijde om aan te geven dat hij deze gelezen en goedgekeurd heeft. De notaris ontfermt zich hierover voor hem.

In een perfecte wereld gaat alles goed, niettemin heeft, na het overlijden van een erflater, een notaris zonder enig risico de materiële mogelijkheid alle bladzijden van een testament te wijzigen, behalve de laatste bladzijde... op vraag van de persoon die het Afschrift in handen heeft gekregen.

Deze mogelijkheid is theoretisch: de KNB heeft ondertekende verzekerd dat een notaris zo iets nooit zou doen maar de feiten tonen het tegenovergestelde.

- *De concrete feiten:*

A. Brief van 14 januari 2009 van notaris Braun aan de heer Vennema:

30. Dit stuk werd in de presentatie voor de Politie en de KNB als **KNB- PROD 12** aangeduid.
31. Deze afgeknipte brief werd ondertekende zonder begeleidende brief door haar vader toegezonden om haar goed te laten weten dat hij zijn dreiging had volbracht, wat mevrouw J. Vennema haar al op 19 januari 2009 per SMS had laten weten.
32. Gelukkig geeft dit document een ander nut.
Het leert ons dat de heer Vennema alle eerdere wilsbeschikkingen heeft herroepen, met uitzondering van zijn **Codicil van 16 06 2001**.
De eerste zin van **clausule I Herroeping**: “*Teneinde absolute zekerheid te hebben omtrent het feit dat alle eventueel eerder door u gemaakte wilsbeschikkingen, met uitzondering van uw codicil van 16 juni 2001, komen te vervallen, is deze bepaling opgenomen*” drukt de herneming van de totaliteit van dit Codicil zonder dubbelzinnigheid uit.
De nieuwe Wet van 1 januari 2003 staat niet meer de benoeming van een executeur via een Codicil toe, maar bleef geldig indien het voor deze datum werd opgesteld.
33. Om in orde te zijn met de nieuwe Wet en om de wil van de heer Vennema te respecteren (het **Codicil van 16 06 2001** te behouden) heeft notaris Braun hem een gewone technische oplossing voorgesteld: een overplaatsing van de benoeming van de heer Landhuis van **clausule I Herroeping** naar **clausule VI Beheersexecuteur** in het Testament van 15 januari 2009.
De uitdrukking “*in de plaats*” laat in de tweede zin hier geen enkele twijfel over: “*De in uw codicil opgenomen executeursbenoeming herroept u en daarvoor komt het sub VI bepaalde in het ontwerp testament in de plaats*”.

Een lezer die **KNB-PROD 12** leest, daarna het **Codicil van 16 06 2001**, verwacht logischerwijs de naam van de heer Landhuis te vinden in het Testament van de heer Vennema **clause VI Beheersexecuteur**.

34. Indien de heer Vennema op 9 januari 2009 inderdaad had uitgedrukt de heer Landhuis te willen vervangen door mevrouw Vellinga, dan zou de inhoud van **KNB-PROD 12** totaal anders zijn:

- enerzijds zou de vermelding van **Codicil van 16 06 2001** verdwenen zijn. Het doel van **Codicil van 16 06 2001** is inderdaad de heer Landhuis te benoemen. Als iemand anders benoemd is als executeur, dan heeft dit Codicil geen enkel nut meer (behalve, zoals reeds gezegd, te controleren dat het stoffelijk overschot van de heer Vennema inderdaad in graf no. 331 vak 3 begraven werd).
Notaris Braun, notaris en de heer Vennema, accountant, waren beiden in staat dit te beseffen.
- anderzijds indien de heer Vennema toch gewenst had vermelding van dit Codicil te maken, dan zou notaris Braun niet verzuimd hebben de naam van mevrouw Vellinga te vermelden in **KNB- PROD 12, clause I Herroeping**.

35. Deze visie is coherent want:

- enerzijds was de heer Landhuis een collega van de heer Vennema sinds meerdere jaren, een ervaren accountant en belastingadviseur van beroep en omdat mevrouw Vellinga geen enkele ervaring heeft (noch de opleiding) met de boekhouding en het belastingwezen, twee bekwaamheden nodig om het Vermogen van de heer Vennema te verdelen.
- en anderzijds als wij ons voor het loon van de executeur interesseren.
Ondertekende noteert dat in **clause VI-9** voorzien is dat de executeur geen enkel loon voor zijn werk ontvangt.
Zij noteert ook dat de boedelnotaris voor zijn Akte van Boedelbeschrijvingen een facturering van € 36.912 bij de rechtbank rechtvaardigt.
Het lijkt haar dus niet erg waarschijnlijk, zelfs uit vriendschap, dat de heer Landhuis voor niets werkt, zelfs als het akkoord tussen hen niet aan ondertekende tot kennis werd gebracht.

De executeursbenoeming via een Codicil voor 1 januari 2003 blijft geldig, maar in dat geval zijn de taken volgens de Wet.

In het bijzonder is zijn loon vastgesteld op 1% van het kapitaal van de nalatenschap, hetzij voor deze twee nalatenschappen grofweg € 6.000.

Omdat het thans verplicht is een executeur in een Testament te benoemen, is het soepeler de taken in een Testament te formuleren, dan dat deze door de Wet verplicht worden.

Bovendien, door de heer Landhuis in zijn Testament te benoemen en het loon op nul te stellen, wenste de heer Vennema misschien dat zijn erfgenamen niet op de hoogte waren.

36. In alle logica naar het **Codicil van 16 juni 2001** verwijzen in het Testament zelf was nutteloos, maar de heer Vennema stond hier waarschijnlijk op: door in het Testament de benoeming

van clause I naar clause VI te verplaatsen heeft notaris Braun een technische oplossing gevonden die alle problemen perfect heeft opgelost.

37. De lectuur van **KNB-PROD 12** kan geen enkele twijfel over de intentie van de heer Vennema en zijn notaris laten: de heer Landhuis in het Testament van de heer Vennema van 15 januari 2009 benoemen.

De technische analyse toont aan dat de executeursbenoeming van de heer Landhuis zonder de verwijzing naar het Codicil van 16 juni 2001 had kunnen gebeuren.

38. Is het mogelijk gezien deze analyse, dat een door een notaris opgesteld Testament naar het **Codicil van 16 juni 2001** kan verwijzen EN een andere executeur dan de heer Landhuis benoemen?

Ondertekende is van mening dat het antwoord negatief is, want de samenhang en de duidelijkheid (ja zelfs de scherpzinnigheid) zijn de basisregels van het notariaat.

B. Testament 1:

39. Indien **Testament 5** inderdaad het testament van de heer Vennema is, dan maskeerde notaris Braun niet een herdruk van **Testament 5** om **Testament 1** te verkrijgen, want er is een verschuiving van een regel: er wordt opgemerkt dat de laatste regel van de tweede bladzijde van **Testament 5** de eerste regel van de derde bladzijde van **Testament 1** is en het fenomeen herhaalt zich op de volgende bladzijde.

Testament 1 werd dus verkregen door een ander document gedeeltelijk te maskeren, dat ondertekende voor het vervolg van deze uiteenzetting concept voor **Testament 1** gaat noemen.

In dit aangepaste Concept heeft notaris Braun op bladzijde 2 de naam van mevrouw Vellinga i.p.v. de heer Landhuis als executeur gezet.

Per ongeluk heeft zij hier een verschuiving van een regel ingevoerd.

C. Testament 3:

40. **Testament 3** is onbetwistbaar een vervaardigd stuk zonder enige juridische waarde:

- De laatste regel van de eerste blz. komt weer op de eerste regel van blz. 2 terug
- Blz. 2,3 en 4 zijn niet geparafeerd
- Blz. 4 is niet ondertekend door notaris Braun.

Notaris Braun heeft trouwens aan de KNB in een uitwisselingsprocedure verklaard dat **Testament 3** niet door haar kantoor werd verstrekt (**KNB – PROD 03** blz. 3 laatste paragraaf).

Toch werd **Testament 3** als bewijsstuk van de heer Vennemas Testament bij de Rechtbank te Arnhem op 24 juni 2010 en op 23 februari 2011 in twee verschillende procedures ingediend.

41. Geen zinnig mens zou **Testament 3** bij de Rechtbank indienen als hij over **Testament 4** (als **Testament 4** authentiek is, heeft mevrouw Vellinga dit Afschrift na het overlijden van de heer Vennema in zijn brandkastje gevonden) beschikt: het gebruik van **Testament 3** bij de Rechtbank te Arnhem i.p.v. **Testament 4** bewijst dus dat **Testament 4** helemaal niet het Afschrift is, dat de heer Vennema van zijn Testament heeft ontvangen op 15 januari 2009 en dat hij zorgvuldig in zijn brandkastje bewaarde.

42. In de serie ontvangen Testamenten zijn alleen de bladzijden 2, 3 en 4 van **Testament 3** perfect identiek en stapelbaar met bladzijde 2, 3 en 4 van **Testament 1**, als zij op elkaar gelegd worden.
Alleen **Testament 1** en **Testament 3** hebben een verschuiving van één regel op bladzijden 2, 3 en 4.

43. Mevrouw Vellinga heeft ongetwijfeld het Afschrift in de heer Vennemas brandkastje gevonden, dat hij op 15 januari 2009 van notaris Braun heeft ontvangen.

Het is niet nodig Sherlock Holmes te heten om te concluderen dat **Testament 3** werd vervaardigd, door twee verschillende documenten, tot beschikking van mevrouw Vellinga, te gebruiken

- Blz. 1 is blz. 1 van het Afschrift dat de heer Vennema persoonlijk op 15 januari 2009 in handen heeft ontvangen en dat in zijn brandkastje bewaard werd,
- Blz. 2, 3 en 4 zijn blz. 2, 3 en 4 van het Concept door notaris Braun opgesteld, alvorens ondertekende van **Testament 1** te voorzien en dat voor goedkeuring eerst naar mevrouw Vellinga werd gezonden.

44. Notaris Braun had geen enkele reden om een Concept te paraferen en te ondertekenen. Dat is de reden waarom de bladzijden 2, 3 en 4 van **Testament 3** noch geparafeerd, noch ondertekend zijn.
Zonder de verschuiving van een regel zou mevrouw Vellinga blz. 3 en 4 van het ontvangen Afschrift door de heer Vennema op 15 januari 2009, misschien ook gebruikt kunnen hebben.

Een dubbele regel staat altijd toe een tekst te begrijpen, maar met een regel minder is het anders, de tekst wordt niet begrepen. Zonder de regel "*onderhavige executeursbenoeming verbonden bevoegdheden wel een inferieure----*" sub VI Beheersexecuteur, lid 12 onbegrijpelijk is.

Bovendien als in **Testament 3** de bladzijden 1, 3 en 4 geparafeerd waren en bladzijde 2 niet, dan zou de verandering van bladzijde 2 onmiddellijk in het oog gevallen zijn.

D. Testament 4:

45. Dit document doet zich voorkomen als het afschrift dat de heer Vennema op 15 januari 2009 van notaris Braun in handen heeft gekregen (**Afschrift 0**) en dat hij in zijn brandkastje bewaarde.

Dat heeft mevrouw Vellinga niet kunnen missen.

Maar waarom heeft zij **Testament 4** dan niet op 24 juni 2010 en op 23 februari 2011 bij de Rechtbank te Arnhem ingediend, aangezien zij hierover beschikte?

46. Het is ook te noteren dat in haar brief van 22 april 2013 (**KNB-PROD 03 blz. 3&4**) aan de KNB, notaris Braun

- Formeel erkent **Testament 1**, **Testament 2** en **Testament 5** te hebben opgemaakt
- Formeel verklaart **Testament 3** niet te hebben opgemaakt
- Maar zwijgt over **Testament 4**, toch heeft zij **Afschrift 0** opgemaakt.

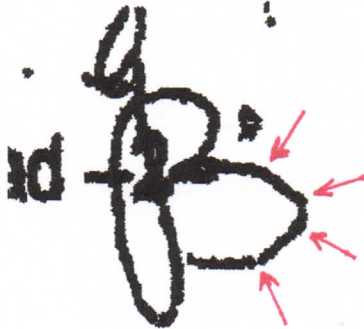
47. Is **Testament 4** uiteindelijk wel een late kopie van een authentieke Akte?

48. Om al deze vragen te beantwoorden heeft ondertekende zich over de parafen van notaris Braun op de bladzijden 1, 2, 3 en 4 van **Testament 1, Testament 4 en Testament 5** gebogen en het schema **Parafen** gemaakt, dat ondertekende gescand heeft en aan de Politie voorgesteld.
- Dit gescande schema parafen staat vergrotingen en vergelijkingen tussen de verschillende parafen toe. Alle parafen zijn op een schaal van 1, behalve **Testament 4** die op een schaal van ongeveer 0,91 zijn.
49. Volgens de handschriftspecialisten worden parafen snel uitgevoerd. Het feit dat de schrijver min of meer aandacht verleend aan de vorm, raakt verloren in het steeds terugkerende aspect (vaak in groot aantal). Dit automatisme hangt soms af van de schrijvers houding tegenover de bladzijde, genereert min of meer precieze parafen, veranderlijk op de vorm, met een verlies van leesbaarheid, soms leidend tot de vereenvoudiging van een handtekeningstempel.
- Ondanks de verschillen van vorm, leidt de manier van uitvoering naar de observatie van constanten wat de beweging, de proportie en de dynamiek van de geste betreft. In de loop van de bladzijden is het deze gebarensamenhang die toestaat te identificeren of zij afkomstig zijn van de hand van dezelfde persoon.
50. **Testament 1 en Testament 5** zijn 2 documenten die ondertekende rechtstreeks door notaris Braun werden voorzien. Zij beschouwt dus dat de parafen op deze documenten het handschrift van notaris Braun zijn. Dit is de vergelijkingsbasis.
51. Op het schema **parafen** is het gemakkelijk waar te nemen dat op elk van deze 2 documenten, de ene bladzijde na de andere, de parafen quasi-identiek zijn.
- Deze 2 documenten werden niet op dezelfde datum opgesteld, 5 oktober 2009 voor **Testament 1** en 15 januari 2009 voor **Testament 5**, niettemin zijn de parafen van het ene document naar het andere homogeen.
52. **Testament 4** werd ondertekende gepresenteerd als het Afschrift dat haar vader op 15 januari 2009 (**Afschrift 0**) had ontvangen, dit is verondersteld te zijn geparafeerd op dezelfde dag als **Testament 5** en praktisch op hetzelfde ogenblik. Dit zou dus homogene parafen met die van **Testament 5** moeten presenteren.
- Dat is echter niet het geval: het schema parafen toont dit visueel heel goed aan.
53. Wanneer de parafen van **Testament 4** van de ene naar de andere bladzijde worden gadeslagen, dan wordt er waargenomen dat zij allen verschillend zijn en dat vooral de parafen van bladzijde 2 en 4 ook homogeniteit missen met de parafen van **Testament 1** en **Testament 5**:
- De paraaf neemt een beperktere ruimte in
 - Het tracé vertoont af- en onderbrekingen door de hand en uiteindelijk werd de curve onbetwistbaar niet in één keer gerealiseerd
 - De snelheid van de geste is langzamer. Vergeleken met de parafen op **Testament 1** en **Testament 5** door deze sterk te vergroten, missen de parafen op bladzijde 2 en 4 dynamisme en tonen aan alsof iemand erg zijn best heeft gedaan om ze uit te voeren.
54. Deze waarneming is inderdaad gemaakt d.m.v. scans, maar wie zou kunnen geloven na deze schema's te hebben bestudeerd, dat de parafen van bladzijde 2 en 4 (misschien zelfs bladzijde 3) van **Testament 4** vast en zeker het handschrift van notaris Braun zijn?

lap of —

TESTAMENT 4
b1z 2

PAG. 03

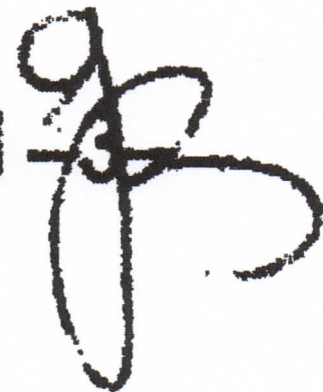
blad - 2

dertig: —

blad - 3

zodanig -

to inlichting

PAG. 05

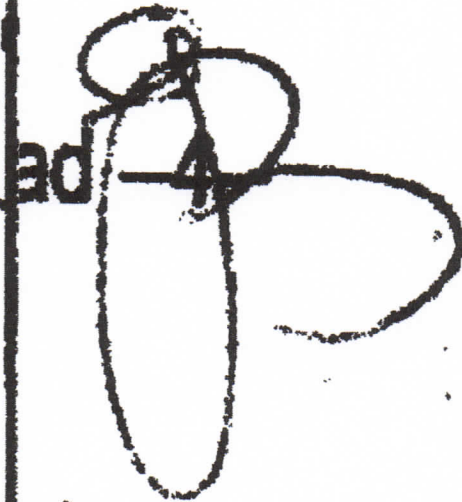

erklaard - —

1/1

TESTAMENT 4
6p3 4

chap of —

zodanig —

to inlichting

55. Zoals aan onze gesprekspartners voorgesteld, moet deze visuele waarneming niet apart bekeken worden.

Testament 4 is verondersteld het Afschrift te zijn dat mijn vader op 15 januari 2009 (**Afschrift 0**) ontvangen en opgeborgen heeft in zijn brandkastje.

Mevrouw Vellinga en haar moeder kunnen het niet daarin niet hebben gevonden na zijn overlijden.

56. Toch hebben zij in de procedures bij de Rechtbank liever telkens **Testament 3** gebruikt: een document dat geen enkele juridische waarde heeft, zoals eerder gezegd, niet ondertekend is, alleen gewaarmerkt en geparafeerd op de eerste bladzijde en met een dubbele regel

- op de laatste regel van bladzijde 1
- en op de eerste regel van bladzijde 2.

Als **Testament 4** het gevonden **Afschrift 0** in de heer Vennemas brandkastje is, was het dan voor mevrouw Vellinga niet veel gemakkelijker en aangepaster sinds het begin **Testament 4** te gebruiken? Het antwoord is ja, maar **Testament 4** is niet **Afschrift 0**.

57. Het Gerechtshof dient ook te weten dat **Testament 4** (het is zichtbaar op het document zelf) aan de boedelnotaris per fax van de heer Landhuis werd toegezonden op 10 februari 2012 te 12:32 uur, om in de Akte van boedelbeschrijvingen van 16 februari 2012 te worden toegevoegd.

Ondertekende leidt hier dus uit af dat de boedelnotaris tot deze datum alleen maar over **Testament 3** beschikte en dat **Testament 4** op zijn vraag verschenen is, omdat hij volgens de beroepsregels van notarissen **Testament 3** niet in een Akte van boedelbeschrijvingen kon toevoegen.

58. Ten slotte is het ook te noteren dat wanneer bladzijde 1 van **Testament 3** op bladzijde 1 van **Testament 4** over elkaar geplaatst worden (met een zelfde schaal van vergroting) het waarmerk en de paraaf perfect samenvallen.

59. In het kort samengevat, wanneer al deze waarnemingen in overweging worden genomen, dan is het niet waarschijnlijk dat alle parafen van **Testament 4** het handschrift van notaris Braun zijn. In ieder geval is het raadzaam zich hiervan te verzekeren.

60. Het moet niet vergeten worden dat bladzijde 2 niet zomaar een bladzijde is, dit is de bladzijde waarop de executeur wordt benoemd.

61. De conclusie die hieruit getrokken moet worden is dat **Testament 4** net als **Testament 3** een montage van mevrouw Vellinga (of van haar medeplichtigen) is, omdat het Afschrift van de heer Vennemas Testament dat zich in zijn brandkastje bevond niet bruikbaar is... met het motief, zoals reeds uitgelegd, dat de benoemde executeur de heer Landhuis is.

62. Door **Testament 3** en **Testament 4** bij de Rechtbank in te dienen hebben mevrouw Vellinga en haar advocaat, de heer F.P. van Dalen te Leeuwarden, een enorm risico genomen maar wel goed beraamd.

Opmerkelijk goed beraamt, want zelfs het Regionaal Bureau Financiële Recherche (productie 01) en het Openbaar Ministerie (productie 02 & 03) te Arnhem merken het niet op. Toch heeft ondertekende hier in haar Aangifte PL0740 2013089523-1 de vinger opgelegd (productie 06).

63. In ieder geval hebben zij het gedaan zonder de instemming aan notaris Braun te vragen of ondanks haar verzet. Het is aan notaris Braun hierop een antwoord te geven.
64. Notaris Laumans, in de kwaliteit van boedelnotaris door de Kantonrechter benoemd, kon om professionele redenen **Testament 3** (een document zonder juridische waarde) niet in zijn Akte van Boedelbeschrijvingen opnemen. Hij had ook nooit **Testament 4** hierin moeten opnemen want het is moeilijk voor te stellen, dat hij het bedrog ook niet heeft opgemerkt.

E. **Testament 5:**

65. Op 21 januari 2013 heeft ondertekende met klem een kopie van de heer Vennemas originele Testament aan notaris Braun gevraagd, door haar van de vier tot haar beschikking zijnde Testamenten te voorzien.
66. Rekening houdend met wat hier vooraf gaat betreffende **Testament 3 en 4** heeft notaris Braun het eerder dan ondertekende doorgehad: ondertekende heeft onmiddellijk **Testament 5** ontvangen.
67. Dit document is verondersteld een fotokopie van het originele Testament te zijn, ondertekend op 15 januari 2009 door de heer Vennema, maar op 14 februari 2013 tijdens de ontmoeting van ondertekende met notaris Braun in haar kantoor, waarvan het verslag zich in het dossier bij de Politie bevindt, (**KNB-PROD 04 –productie 05**) heeft ondertekende ondanks haar uitdrukkelijke vraag het originele Testament van de heer Vennema niet kunnen onderzoeken.

III **De voor de hand liggende conclusie:**

68. Wanneer er de tijd genomen wordt om de documenten te bestuderen, kan er opgemerkt worden:
- Dat in **KNB-PROD 12** duidelijk bepaald wordt dat de heer Vennema alle vroegere wilsbeschikkingen heeft herroepen, met uitzondering van zijn Codicil van 16 juni 2001 dat van kracht blijft en dat notaris Braun de benoeming van de heer Landhuis in **clausule I** herroept om het in de plaats te zetten in **clausule VI**.
Het is dus de heer Landhuis, die door de heer Vennema als executeur aangewezen werd. In alle "Testamenten" die ondertekende werden overhandigd is het mevrouw Vellinga die in zijn plaats verschijnt.
 - Dat **Testament 3** een montering is van meerdere documenten door notaris Braun voorzien, zonder enige juridische waarde, niettemin tweemaal bij de Rechtbank te Arnhem ingediend
 - Dat **Testament 4** ook een montering is, waarin de paraaf van notaris Braun op twee bladzijden (op zijn minst) werd geïmiteerd, toch is dit document aan de Akte van Boedelbeschrijvingen gehecht.
69. De feiten liggen er.
- De heer Vennema heeft mevrouw Vellinga niet als executeur in zijn Testament aangewezen. Notaris Braun heeft zich laten overhalen **Testament 1, Testament 2** en de Verklaring van Executele op te maken, alvorens zij door mevrouw Vellinga werd ingehaald, dus vrijwillig. Daarna heeft zij pas **Testament 5** opgemaakt, kon zij iets anders doen?
- Vrijwillig of niet, deze documenten zijn Valsheid in Geschrifte.

Het is aangetoond dat **Testament 3** en **Testament 4** vervalsingen zijn en werden onbetwistbaar gebruikt.

70. De feiten zijn strafbaar en een expertise van de originele documenten zal deze analyse bevestigen.

Ondertekende is dus zeer verbaasd dat de heren J. van der Meer (**productie 01**) en L.C. Hartjesveld (**productie 02**) tot de conclusie komen dat er *“Op basis van de aangeboden stukken er geen aanknopingspunten zijn die kunnen leiden tot een strafrechtelijke interventie”*.

IV. De uitwisselingsprocedure bij de KNB:

71. Op 14 februari 2013 heeft ondertekende notaris Braun ontmoet om “de visu” het originele Testament van de heer Vennema te checken en om opheldering over de samenhang tussen de documenten te verkrijgen.

Deze bespreking werd het onderwerp van een Verslag (**KNB-PROD 04/productie 05**) en gevolgd door een uitwisselingsprocedure bij de KNB, gematerialiseerd door meerdere geschriften:

	Maria Barbier	notaris Braun
06/02/2013	PROD 01	
17/04/2013	PROD 02	
22/04/2013		PROD 03
02/05/2013	PROD 04	
15/05/2013		PROD 05

72. Uit deze uitwisselingen blijkt:

1. dat de heer Vennema begin 2009 in het volle bezit van zijn geestvermogen was.
2. dat notaris Braun ondertekende heeft geweigerd haar vaders Testament te laten bekijken, omdat zij bang was dat ondertekende het zou verscheuren.
3. dat notaris Braun voorziet van 2 tegenstrijdige antwoorden wat het Codicil van 23 februari 2009 betreft:

3.1. Op 14 februari 2013 (PROD 04/productie 05)

“Ik noteer ook dat U voor mijn tussenkomst nooit kennis van dit Codicil hebt gekregen en dat U noch weet, noch begrijpt waarom de heer Vennema dit Codicil opgemaakt en ondertekend heeft, daar Rhea Vellinga reeds in zijn Testament werd benoemd.”

Kortom, notaris Braun bevestigt dat zij nooit van dit codicil kennis genomen heeft. (Het gezonden Verslag aan notaris Braun en de heer Rehorst werd niet tegengesproken).

3.2. Op 22 april 2013 aan KNB (KNB-PROD 03)

“Nog tijdens het leven van de heer Vennema ontving ik van hem het door hem geschreven codicil. Ik heb daarover telefonisch en schriftelijk contact met hem gehad (zie bijlage). Hij gaf mij toen aan dat de executeur gewoon dezelfde was en door hem nogmaals werd bevestigd dus dat dat geen kwaad kon. Ik heb aangegeven dat het

niet nodig was maar hij gaf aan dat hij daaraan hechtte. Tevens gaf hij aan geen wijziging te willen naar aanleiding van ons gesprek van het geschreven codicil; zijn kleindochter kon het zien als kennisgeving van zijn wensen. Ook zijn testament wilde hij niet aanpassen.”

Kortom zij verklaart, dat niet alleen zij van mijn vader een kopie van zijn codicil had ontvangen, maar ook dat zij het bestudeerd heeft, een telefonisch overleg met hem heeft gehad en hem een brief met verstandige aanbevelingen gezonden had...

Wat deze twee versies van de feiten betreft heeft ondertekende op 2 mei 2013 een commentaar met 3 punten aan de KNB gezonden (KNB-PROD 04 § 2.2.1. t/m 2.2.3). Kortom, het is niet erg waarschijnlijk dat de heer Vennema een kopie van zijn codicil aan notaris Braun heeft gezonden, het is nog minder waarschijnlijk dat de heer Vennema kennis gekregen had van de brief van notaris Braun, want hij had genegenheid voor mevrouw van Ee en hij zou iets ondernomen hebben.

4. Wat betreft het codicil van 16 juni 2001 heeft notaris Braun geantwoord:

“Het codicil van 2001 is in het testament van de heer Vennema herroepen voorzover het betrof de executeursbenoeming. Zijn uitvaartwensen wilde hij graag bekend laten blijven. Dat het codicil 2001 vermeld is in het testament geeft in ieder geval duidelijk aan dat daarover gesproken is en dat het zijn wens was die executeursbenoeming te veranderen zoals deze opgenomen is in het testament.”

Kortom, waarom gemakkelijk doen als het moeilijk kan: is het niet voldoende mevrouw Vellinga als executeur in clause VI van het Testament te benoemen en het **Codicil van 16 juni 2001** in de prullenbak te gooien?

73. Na afloop van deze procedure heeft ondertekende besloten een klacht bij de Politie in te dienen.

V. De houding van de Politie en van het Openbaar Ministerie:

74. Op 21 augustus 2013, toen mevrouw A. de Jong haar Proces Verbaal op ging stellen, heeft zij niet genoeg bekwaamheid voorgewend om het op te kunnen maken, wat ondertekende begrijpelijk leek.

Daarna hadden ondertekende en haar echtgenoot door, dat de Politie geen enkele zin had voor een zaak van vervalsingen, waarin een notaris gemoeid is, een onderzoek in te stellen, maar zij hadden het zich geen enkel ogenblik voorgesteld, dat de Politie buiten hun weten om het ondertekende Proces Verbaal zou wijzigen, om het conform te maken met de beredenering van de afdeling Financiële Recherche t.w. dat bij het lezen van **KNB-PROD 12** de heer Vennema ongetwijfeld besloten had van executeur te veranderen.

75. De eerste versie van het Proces Verbaal dat door mevrouw de Jong werd opgesteld, stelde inderdaad het beginpunt van de eventuele fraude op 15 januari 2009 te 13:10 uur vast (**productie 05**), datum en uur van de ondertekening van het Testament door de heer Vennema.

Het Proces Verbaal opgesteld door ondertekende heeft wel deze datum behouden (**productie 06**) maar in het officiële Proces Verbaal (**productie 07**) is het beginpunt van de eventuele fraude 14 januari te 14:00 uur geworden.

76. Zodoende heeft de heer Vennema inderdaad de tijd gehad kennis te nemen van **KNB-PROD 12** en op het laatste moment mevrouw Vellinga als executeur te kiezen, maar deze verandering ontaardt de klacht van ondertekende, want door 15 januari te 13:10 uur aan te geven, sluit zij uitdrukkelijk deze mogelijkheid uit.
Een dergelijke verandering mag dus niet gebeuren zonder haar akkoord.
77. De verzending per post tussen Nederland en Frankrijk is normaal 2 dagen, maar het officiële Proces Verbaal heeft 2 weken genomen om bij ondertekende aan te komen.
Het is dus pas op 26 september 2013 dat ondertekende een aanpassing van Proces Verbaal nummer 20130895523-2 (**productie 08**) heeft kunnen vragen, waarvan de officiële versie, ondertekend en gewaarmerkt, haar nooit bereikt heeft.
Wat zeker is, de heer van der Meer heeft zijn beslissing op 27 september 2013 genomen zonder van deze aanpassing kennis te hebben kunnen nemen, wat op het document gelezen kan worden.
78. Van hun kant heeft het Openbaar Ministerie bevestigd het dossier van ondertekende op 17 oktober 2013 te hebben ontvangen (**productie 09**) en neemt hun beslissing op dezelfde dag (**productie 02**), net voor de ontvangst van het schema Parafen op 18 oktober 2013.
Deze beslissing heeft ondertekende pas op 8 november 2013 bereikt, hetzij ongeveer 3 weken later.
In een brief van 3 december 2013 ontvangen op 6 december biedt de heer Hartjesveld zijn excuses aan, uitleggend dat het misverstand komt door een "*onjuiste systeemdatum*" en verzekert alle stukken in aanmerking te hebben genomen (**productie 10**).
79. Met of zonder excuses achtte ondertekende dat het antwoord niet precies genoeg was (niets staat haar toe te weten over welke stukken de heer Hartjesveld het precies heeft). Zij heeft mevrouw Zandee een bevestiging van de beslissing, die inderdaad op 17 oktober is gebleven, gevraagd en heeft deze op 7 januari jl. ontvangen (**productie 03**).
80. De voorgeschiedenis van de gebeurtenissen toont vrij duidelijk het beetje enthousiasme van de politie en het Openbaar Ministerie aan om dit dossier te behandelen.
Deze twee instanties geloven waarschijnlijk dat notaris Braun alles bij elkaar beschouwd een klein foutje heeft begaan, want uiteindelijk was de wil, door de heer Vennema uitgedrukt op 23 februari 2009, inderdaad mevrouw Vellinga als executeur te benoemen.
Een klein foutje, waarvoor de sanctie van de Wet bovenmatig kan lijken.
81. Het probleem is dat een andere delinquente, mevrouw Vellinga, zonder een actie door de Politie wordt beschermd.
Mevrouw Vellinga heeft de functie inderdaad niet geambieerd om de nalatenschap van de heer Vennema goed te regelen, maar om van de voorrechten van de functie te profiteren: niet alleen de hand op de goederen van de heer Vennemas nalatenschap te leggen, maar ook op mevrouw Jonkmans goederen in onverdeeldheid sinds 18 februari 2001.
Meer dan 4 jaar gebruiken zij en haar moeder deze goederen naar eigen goeddunken.
Mevrouw Vellinga en haar moeder J. Vennema kunnen onbetwistbaar over dit vermogen beschikken omdat notaris Braun de Wet heeft overtreden.
82. Dus kan deze fout als onbeduidend worden gezien, maar de berokkende schade aan ondertekende is dat niet en het is totaal onrechtvaardig dat de Politie en het Openbaar Ministerie een schuldige beschermen ten koste van een slachtoffer dat geen enkele schuld heeft.

83. Door te beschouwen dat uit principe een notaris niet een Valsheid in Geschrifte zou opmaken, zonder voorrang aan de analyse van de feiten te geven, ontnemt de Politie en het Openbaar Ministerie zich van de mogelijkheid het eventuele gevaar te meten dat notaris Braun in de uitoefening van haar functie vertegenwoordigt. Ondertekende heeft betreffende notaris Braun een klachtdossier bij de KNB ingediend en zij heeft deze stap uitgesteld om de Politie niet te hinderen. Een kopie van het overeenkomende dossier werd ook aan de Politie toevertrouwd.

84. Uit dit dossier blijkt dat notaris Braun zich niet alleen door mevrouw Vellinga heeft laten vermurwen.

Zij heeft ook:

- a. haar positie van notaris van de heer Vennema gebruikt om zich van het Testament van de moeder van ondertekende bij de Archieven in Winschoten te verschaffen, zonder hiertoe bevoegd te zijn, met het enige doel haar collega makelaar Malestein van de inhoud op de hoogte te brengen. Dit is een initiatief dat een ernstige inbreuk op het artikel 49 van de Wet op het notarisambt maakt (KNB-PROD 04 § 1.7.)
- b. in deze zaak vergeten dat zij een adviesplicht heeft. Toen zij de heer Vennema op 9 januari 2009 ontmoet heeft, kon deze laatste zich alleen maar in een zeer gejaagde toestand bevinden (zie KNB- PROD 04 blz. 2). Hij had zijn Testament in 2004 compleet herzien en het is vanzelfsprekend dat zo'n radicale verandering (onterving van alle personen van de tak van zijn oudste dochter, dit alles alleen omdat zij niet van haar man wilde scheiden) op het laatste moment van zijn leven alleen maar in een grote emotionele invloed besloten kon worden.

Notaris Braun verklaart aan de KNB dat de heer Vennema haast had, maar het is precies in dit soort situatie dat een notaris de tijd moet weten te nemen, zijn cliënt aan het nadenken moet zetten, zijn motivaties goed moet begrijpen en vooral hem goed moet inlichten.

Indien notaris Braun de tijd had genomen inlichtingen in te winnen hoe de relatie tussen de heer Vennema en de kinderen van ondertekende was, dan zou zij bemerkt hebben dat deze goed was.

Deze laatsten hebben hem hun genegenheid trouwens tot zijn laatste zucht getoond.

De heer Vennema kende waarschijnlijk het plaatsvervullingssysteem niet.

Op 9 januari 2009 wilde hij zijn dochter Maria onterven en heeft waarschijnlijk gezegd, wat logisch is aangezien hij maar twee kinderen had: *"ik wil mijn dochter Jantje als mijn enige erfgename"*.

Deze formulering *"enige erfgename"* heeft niet dezelfde betekenis voor iemand die de artikelen 12 en 87 BW wel of niet kent. Het is zeer waarschijnlijk dat de heer Vennema voor zijn dood hier nooit van gehoord heeft.

In ieder geval is het niet door kennis te nemen van § III Erfstelling van KNB- PROD 12 dat hij kon begrijpen, dat hij andere wilsbeschikkingen had kunnen nemen dan hun een legaat van € 10.000 na te laten, precies hetzelfde als voor mevrouw Vellinga.

Wat de kinderen van ondertekende betreft, is het gemakkelijk hun ontredde voor te stellen bij het lezen van het opgestelde Testament door notaris Braun, te ontdekken dat hun grootvader hen formeel onterfd had en vooral hun nog grotere ontredde door zelf kennis te nemen van het plaatsvervullingssysteem, dat in deze vorm volkomen onbekend is in Frankrijk: de heer Vennema had geen enkele reden hen te onterven.

In tijd van minder dan een week heeft notaris Braun het dossier behandeld.

- c. vergeten dat de taak van de notaris is de overdracht van het vermogen in de families te vergemakkelijken en in het bijzonder de afwikkeling van nalatenschappen.

Al sinds januari 2009 wist notaris Braun van ondertekende, dat de nalatenschap van haar moeder niet was afgewikkeld.

Door mevrouw Vellinga de Verklaring van Executele, opgesteld op 16 november 2009, te overhandigen, had zij kunnen verwachten dat de nalatenschappen van het echtpaar Vennema goed zouden verlopen?

Het resultaat liet niet op zich wachten: met dit document in handen zijn mevrouw Vellinga en haar moeder onmiddellijk een verkoopopdracht van het appartement van het echtpaar Vennema gaan ondertekenen, waarvan ondertekende voor 25% eigenaars is, zonder haar akkoord te vragen.

Door enkele dagen later een sommatie te ontvangen om de verkoop stop te zetten, had makelaar Malestein inderdaad een probleem.

Daarna gebruiken mevrouw Vellinga en haar moeder deze Verklaring en Testament 3 om aan de Rechtbank een volmacht te vragen om het appartement van het echtpaar Vennema te verkopen... dat aan ondertekende werd toegedeeld door het Vonnis van 4 december 2013.

Dientengevolge, als de Politie en het Openbaar Ministerie denken dat notaris Braun een beroepsfoutje "voor het goede doel" heeft begaan, dan vergissen zij zich.

Notaris Braun weet dat in het zakenleven de ene dienst de andere waard is: eind december 2009 heeft zij ondertekende voorgesteld de twee nalatenschappen af te wikkelen door zich sterk te maken van mevrouw J. Vennema het akkoord te verkrijgen (KNB-PROD 04-productie 08).

VI. Conclusie:

85. Het heeft lang geduurd voordat ondertekende doorhad waarom de heer mr. Q.F.C. Laumans te Arnhem, boedelnotaris benoemd door de Kantonrechter:

- de enige notaris was die haar eigendomsrecht van 25% over haar ouders appartement ontkende, een recht verworven krachtens haar moeders Testament, mevrouw Jonkman (KNB-PROD 09), die met de heer Vennema in gemeenschap van goederen was getrouwd,
- de enige notaris die het Testament van haar moeder verklaarde...zoals mevrouw Vellinga en haar moeder, die zich gehaast hebben zijn berekeningen goed te keuren. Voor hen was de nalatenschap duidelijk: alles behoorde aan de heer Vennema toe en ondertekende had alleen maar recht op een legitieme portie (productie 11)

86. Natuurlijk heeft de rechtbank ondertekende bevestigd dat zij bij het overlijden van haar moeder voor 25% bloot-eigenaar van dit appartement was geworden, maar door expres deze "interpretatie" te maken heeft mr. Q.F.C. Laumans perfect aangetoond dat hij een notaris op de hoogte van zijn reputatie was: door opzettelijk alle aandacht op mevrouw Jonkmans Testament te focussen, is de heer Vennemas Testament op de achtergrond geschoven.

87. Dat is een vergissing, want een aandachtige lectuur en analyse van de geboden documenten aan ondertekende, wanneer er aan de vorm en de inhoud aandacht gegeven wordt, evenals aan het gedrag en aan de motiveringen van degene die ze hebben gecreëerd, naar één

mogelijke conclusie kan leiden: mevrouw Vellinga werd niet door de heer Vennema in zijn Testament aangewezen als executeur, maar alleen in het Codicil van 23 februari 2009.

88. Met uitzondering van de Codicillen zijn alle geboden documenten aan ondertekende dus Valsheid in Geschrifte, dus een strafbaar delict door de artikelen 225 en 226 van het Wetboek van Strafrecht.
89. De Wet verbiedt een onderfd persoon de toegang tot het Testament van zijn ouder, tenminste het is deze informatie die aan ondertekende door haar notarissen en advocaten werd voorzien.
Als dit inderdaad het geval is, dan ontnemt de Wet een individu van een fundamenteel recht, dat van erfgenaam te zijn van zijn ouder, zonder dat hij kan controleren of het document dat hem van dit recht ontnemt, inderdaad conform is met de Wet.
Bovendien regelt de testateur het alleen met zijn notaris onder vier ogen, zonder de parafen te vereisen van de testateur op elke bladzijde, hetgeen de deur opent tot allerlei soorten misbruik, zoals deze zaak.
90. Technisch gezien kan niet uitgesloten worden dat een kind op een dag ontdekt door een ouder te zijn onderfd, zonder dat de testateur hier zelf aan had gedacht.
Het lijkt erop dat Notaris Braun zich heeft gelimiteerd de door de heer Vennema rechtmatig aangewezen executeur te veranderen, maar zij had best verder kunnen gaan en er is niets dat bewijst dat zij het niet gedaan heeft.
91. Ondertekende kan zich niet voorstellen dat de notarissen en de advocaten die zich over Testament 3 en Testament 4 hebben gebogen, niet de onregelmatigheid van deze documenten hebben opgemerkt, maar zij hebben haar het tegenovergestelde verzekerd.
Dus moet ondertekende verbitterd constateren dat zij specialisten honoraria betaalde om te worden verdedigd, die haar in feite tegelijkertijd zonder gewetensbezwaar opofferden om een notaris te verdedigen, wetend dat de "Testamenten" in het dossier Valsheid in Geschrifte waren.
92. Om ondertekende te overtuigen dat er geen strafbaar feit was, heeft de politiebeambte mevrouw A. de Jong het nodig geacht op 22 augustus 2013 nauwkeurig aan te geven dat zij een notaris opgebeld had (**productie 12**).
De notarissen zijn goed georganiseerd: door bij Lubbers en Dijk (notaris van haar moeder) te proberen inlichtingen te krijgen, werd ondertekende echt beledigd want een notaris durven verdenken is in hun ogen een misdaad.
Kon mevrouw de Jong werkelijk een objectief antwoord verwachten?
93. Ondertekende voorzag de Politie van coherente en controleerbare feiten, waarop de heren van der Meer (**productie 01**) en Hartjesveld (**productie 02**) noch een antwoord, noch een relevant commentaar hebben verschaft.
Zij denkt dat er haast bij is een expertise van de originele documenten te laten uitvoeren op de basis van de ontvangen kopieën en van notaris Braun en mevrouw Vellinga precieze antwoorden op de geconstateerde afwijkingen te krijgen.
Zij verzoekt dus het Gerechtshof een onderzoek te bevelen, met het doel alle licht op deze frauduleuze affaire te brengen, zodat de Wet het laatste woord krijgt, haar recht teruggegeven en haar ondervonden schade hersteld wordt.

Met de meeste hoogachting,

Maria Barbier-Vennema.

